

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.3.2014
COM(2014) 140 final

2010/0207 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

**rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och
rådets direktiv om insättningsgarantisystem [omarbetning]**

2010/0207 (COD)

(Text av betydelse för EES)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om insättningsgarantisystem [omarbetning]

2010/0207 (COD)

(Text av betydelse för EES)

1.

Datum för överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2010) 368 slutlig – 2010/0207 (COD)):	12.7.2010
Datum för Europeiska centralbankens yttrande:	17.2.2011
Datum för Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	—
Datum för Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	16.2.2012.
Datum då det ändrade förslaget överlämnades:	Ej tillämpligt.
Datum för påteckning av politisk överenskommelse i Coreper:	20.12.2013.
Datum för antagande av rådets ståndpunkt:	3.3.2014

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Insättningsgarantisystem finns för närvarande i alla medlemsstater enligt direktiv 94/19/EG (direktivet om insättningsgarantisystem). Insättningsgarantisystemen måste ersätta insättarna med upp till 100 000 euro för indisponibla insättningar. Insättningsgarantisystemet är ett viktigt instrument för att bevara förtroendet för banksystemet och undvika massuttag från banker.

I juli 2010 antog kommissionen sitt lagstiftningsförslag om omarbetningen av direktivet om insättningsgarantisystem. Förslagets mål är följande:

- Att förbättra insättarnas tillgång till garantin, med kortare tidsfrister för utbetalning, gemensamma kontaktpunkter vid gränsöverskridande konkurser och förbättrad individuell information till insättare.

- Att införa finansieringsregler för insättningsgarantisystem, särskilt kravet på obligatorisk förhandsfinansiering från banksektorn.
- Att ytterligare harmonisera garantins omfattning.
- Att ange insättningsgarantisystems roll inom ramen för krishantering.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

3.1. Allmänna kommentarer

Politisk överenskommelse nåddes vid trepartsmötet mellan lagstiftarna den 17 december 2013. Coreper godkände den politiska överenskommelsen den 20 december 2013. Utskottet för ekonomi och valutafrågor skickade den 10 januari 2014 en skrivelse utan invändningar till Coreper.

3.2. Uppföljning av Europaparlamentets ändringar

- (1) Omfattning: Europaparlamentet strävade efter att bibehålla en högre täckning av insättningar som gjorts före den 31 december 2010 och som innehades av insättare med huvudsaklig hemvist i en medlemsstat som före den 1 januari 2008 hade ett lagstadgat insättningsgarantisystem med en täckningsnivå på högst 300 000 euro. Den politiska överenskommelsen förtydligade detta ändringsförslag. Som en följd av kompromissen skulle medlemsstater med en täckningsnivå på högst 300 000 euro tillämpa denna högre täckning till och med den 31 december 2018. Kommissionen anser att detta förtydligande ger fördelar och respekterar grundtanken i Europaparlamentets ändringsförslag.
- (2) Tidsfrister för utbetalning: Europaparlamentet föreslog att medlemsstaterna skulle kunna behålla nuvarande utbetalningsperiod på 20 arbetsdagar fram till slutet av 2016, då den skulle förkortas till fem arbetsdagar. Under övergångsperioden ska en ”akututbetalning” på högst 5 000 euro kunna göras på begäran. Enligt den politiska överenskommelsen skulle tidsfristerna för utbetalning förkortas i tre steg:
 - Femton arbetsdagar från och med den 1 januari 2019.
 - Tio arbetsdagar från och med den 1 januari 2021.
 - Sju arbetsdagar från och med den 1 januari 2024.
- (3) Finansiering: Europaparlamentet krävde en målnivå av insättningsgarantisystemens medel på 1,5 % av täckta insättningar som skulle nås under 15 år (i stället för 1,5 % av de ersättningsberättigade insättningarna¹ inom 10 år som kommissionen föreslagit). I den politiska överenskommelsen föreskrivs en målnivå på 0,8 % av täckta insättningar som ska uppnås inom 10 år. Den andel av de betalningsgarantier som får räknas av mot målnivån höjs från 10 % i enlighet med Europaparlamentets förslag, till 30 %. Om det saknas medel för förhandsfinansiering, skulle insättningsgarantisystem samla in medel i efterhand från banksektorn, samt – som en sista utväg – få tillgång till alternativa finansieringsmöjligheter, exempelvis lån från offentliga eller privata aktörer. Den politiska överenskommelsen stöder den ursprungligen föreslagna principen att bidrag från banker måste riskviktas. Den ursprungligen föreslagna bilagan om beräkning av riskvikter skulle dock ersättas med riktlinjer från Europeiska bankmyndigheten (EBA).

¹ Täckta insättningar är ersättningsberättigade insättningar under täckningsnivån på 100 000 euro.

- (4) Användning av medel: I den politiska överenskommelsen bibehålls principen att insättningsgarantisystemets medel huvudsakligen ska användas för att ersätta insättare, men också kunna användas för förebyggande av konkurser eller som avvecklingsåtgärder på vissa villkor, såsom den föreslagits av kommissionen och godkänts av Europaparlamentet.

I fråga om förebyggande av konkurser planeras kvalitativa villkor liknande dem som föreslås av Europaparlamentet, särskilt när det gäller att se till säkerställa att

- systemet är utrustat med lämpliga mekanismer och förfaranden för att välja ut och genomföra alternativa åtgärder och övervaka risker kopplade till det,
- åtgärderna är knutna till villkor som ålagts det kreditinstitut som erhåller stöd, däribland en lägsta nivå av strängare riskövervakning och utökade kontrollrättigheter för insättningsgarantisystemen, och
- de åtgärder som vidtagits av insättningsgarantisystemen kopplas till åtaganden som gjorts av kreditinstitutet erhåller stöd, i syfte att säkerställa tillgången till täckta insättningar.

Genom den politiska överenskommelsen införs ytterligare skyddsmekanismer för att förhindra överdrivet risktagande och garantera tillräcklig finansiering för systemet, t.ex. krav på att ingen avvecklingsåtgärd vidtagits i fråga om kreditinstitutet.

3.3. Nya åtgärder i den politiska överenskommelsen

- (1) Finansiering: genom den politiska överenskommelsen införs två viktiga delar som inte ingick i parlamentets lagstiftningsresolution vid första behandlingen.

Genom kompromissen anpassas, för det första, direktivet om insättningsgarantisystem till den politiska överenskommelsen om förslaget till ett direktiv om återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut,² då möjligheten att öka bidragen till befintliga insättningsgarantisystem införs för att kunna täcka kostnaderna för systemrisk, konkurser och återhämtning. Dessa medel gör att bankavgifter får räknas av mot uppnåendet av målnivån, under förutsättning att de inte redan räknas av mot avvecklingsfonder, och under förutsättning att insättningsgarantisystemen är berättigade till dessa belopp.

För det andra sägs i den politiska överenskommelsen att kommissionen kan tillåta en medlemsstat att ha en målnivå mellan 0,5 och 0,8 % av täckta insättningar på följande villkor:

- (a) Sänkningen bygger på antagandet att en betydande andel av tillgängliga medel sannolikt inte kommer att användas för andra åtgärder än för att upprätthålla insättares tillgång till insättningar i kreditinstitut som är föremål för avveckling eller nationella insolvensförfaranden.
- (b) Banksektorn i den berörda medlemsstaten är mycket koncentrerad, med en stor mängd tillgångar som innehas av ett litet antal kreditinstitut eller bankgrupper. Dessa är föremål för gruppbaserad tillsyn och blir, på grund av deras storlek, sannolikt föremål för avvecklingsförfaranden vid konkurs.

² Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010, COM(2012) 280 final, 6.6.2012.

- (2) Användning av medel: Den politiska överenskommelsen innehåller även en nationell möjlighet att använda nationella medel från insättningsgarantisystem inom ramen för nationella insolvensförfaranden, förutsatt att de kostnader som bärs av insättningsgarantisystemet inte överstiger det nettobelopp som används för att kompensera insättare i det berörda kreditinstitutet.

4. SLUTSATS

Även om den politiska överenskommelsen i stor utsträckning avviker från kommissionens förslag, gör den att målen i kommissionens ursprungliga förslag uppnås. Kommissionen ställer sig därför bakom rådets ståndpunkt som återspeglar den politiska överenskommelsen av den 17 december 2013, så att medlagstiftarna kan anta den slutliga texten vid en tidig andra behandling före slutet av mandatperioden.